

РЕШЕНИЕ

№ 209

гр. София, 05.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9719** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. К. К., подадена чрез адв. Ч., срещу решение № 1153/06.03.2024г., постановено по нахд № 17845/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 129-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-005261/30.03.2023 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл.175, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец и на основание чл.183, ал.2, т.11 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв.

В касационната жалба са наведени доводи, че решението е неправилно, постановено в несъответствие с нормите на материалния и процесуалния закон. Сочи, че изложените мотиви от СРС са шаблонни, като липсват конкретни доводи в подкрепа на формираните изводи.

В съдебно заседание касаторът е редовно призован, но не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ редовно призован, не

се представлява. В писмени бележки от 29.11.2024г. се излагат доводи за неоснователност на подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, III касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно чл.218, ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което е приел за установено от фактическа страна следното:

На 12.02.2023 г., около 14:30 ч., в [населено място], на [улица]до № 5, лек автомобил марка/модел „П. К. Е Х.“, с рег. [рег.номер на МПС] е бил управляван от Й. К. К.. При движение на заден ход същата не се е убедила, че няма да създаде опасност за другите участници в движението преди започване на маневрата, в резултат на което реализирала ПТП с паркирания лек автомобил, марка/модел „П. 308“, с рег. [рег.номер на МПС] . Е. М., която видялата случилото се от балкона на жилището на свой познат, на който била на гости, се обадила на тел. 112. На място пристигнал екип на ОПП-СДВР, който констатирал в протокол за ПТП № 1851889 /рег. №1816/ щетите по лек автомобил „П. 308“ с рег. [рег.номер на МПС] и начина на реализиране на ПТП, описан от св. М..

В декларация от 17.03.2023 г. Й. К. е признала, че на 12.02.2023 г. именно тя е управлявала лек автомобил „П. К. Е Х.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като на посочената дата при маневра движение на заден ход „задира“ кола. Посочила е, че слязла за да види щетите и установила, че на другия автомобил има само драскотина. Тъй като е бързала за записан час, е оставила бележка с телефонния си номер на чистачката на другия автомобил и тръгнала /л.12 от нахд № 17845/2023г./.

Въз основа на установеното на 17.03.2023г. бил съставен АУАН серия АД бл.№ 201872/17.03.2023г. от А. С. С., на длъжност младши автоконтрольор, в който описаното по-горе поведение на жалбоподателката К., било квалифицирано като нарушения по чл.40, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б.„в“ от ЗДвП.

На основание така съставения АУАН, началник група в СДВР-ОПП издал оспореното наказателно постановление № 23-4332-005261/30.03.2023 г., с което на Й. К. К., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, както и на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева, за нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка решаващият съд е възприел въз основа на събраните

доказателства, включително показанията на разпитания свидетел М.. СРС е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи.

За да постанови решението си, районният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ и наказателното постановление /НП/ са съставени от компетентните за това органи, като при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в НП фактическа обстановка. Районният съд е изследвал релевантните за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вменените му нарушения, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянията, както и че целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, водачът, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че лицето е напуснало мястото на ПТП, без да уведоми компетентните органи, с което е осъществило състава на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставеният АУАН по ЗДвП има доказателствена сила до доказване на противното. От наказаното лице не са ангажирани доказателства, оборващи изводите на актосъставителя. Напротив, от представената административна преписка, вкл. декларация от К., протокол за ПТП, докладна записка и разпитания по делото свидетел, безспорно се установява, че от страна на К. е реализирано ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, от което са настъпили повреди и материални щети, в областта на предната лява броня на МПС, марка/модел „П. 308“, с рег. [рег.номер на МПС].

Наложеният глоба в размер на 50 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, касационният състав приема като правилно индивидуализирани, доколкото наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е определено в минимален размер за срок от 1 месец, а наказанието „глоба“ също е в минималния размер.

По отношение на другото нарушение, районният съд е приел, че административнонаказващият орган правилно го е квалифицирал като такова по чл. 40, ал. 1 от ЗДвП, въз основа на доказателствените материали, събрани в производството. Този извод е правилен и в пряко съответствие с доказателствената съвкупност. Не се констатира противоречия, които да обуславят отмяна на решението и потвърденото с него НП.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1153/06.03.2024 г., постановено по нахд № 17845/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав.
Решението е окончателно.